

tænkning den 26de-Marts. Derfom Nøgtsdagen ikke skulde være samlet mere end 2 Maaned, hvilket er den lovbefæstede Tid, vilde der ikke have været megen Tid tilovers for dette Lovforslag. Det ærede Medlem, der hittede sig sidst (Alder), har allerede omtalt et Punkt, som jeg ogsaa vilde henstille til Overveielse, navnlig af det ærede Udvalg, nemlig om det ikke maatte finde sig foranlediget til til 3die Behandling at stille Forslag om at vedtage som Lov det, der nu synes at være tvivlsomt for Thinget, jeg mener Indenrigsministeriets Forhold til Finantsministeriet. Vi handle jo ikke her med visse Personer, men kun med en Regjering, og derfor mener jeg, at det altid er bedst, at vi vedtage saadanne klare Bestemmelser, at det er ligegyldigt, hvem der er ved Roret. Iøvrigt kan jeg ikke nægte, at jeg ikke har stor Erb til, at der vil komme Noget ud af dette Lovforslag efter de Udtryk, den høitærede Finantsminister har brugt i Motiverne. Han taler eet Sted om, at Salget skal være fordeeltigt, et andet Sted om, at det skal være meget fordeeltigt. Nu antager jeg, at de Priser, som den ærede Finantsminister vil faae opgivne af sine Undergivne, visnok vilde være saa usfordeeltige for Kjøberne, at der ikke er stort Haab om, at de idetmindste for det Første vilde føre til Salg. Jeg har ved saa mange Leiligheder hitted mig om det Unstelige og Henfigtsmæssige i at faae solgt en større Deel af Statskovene, saaledes at der kun blev de meget store sluttede Skove tilbage, at jeg ikke behøver at sige, at jeg forresten takker den høitærede Finantsminister, fordi han har gjort en Begjærdelse hertil. Saaledes som Sagen nu staaer, troer jeg, at man bør stemme for Udvalgets Forslag, nemlig at vedtage Lovens saaledes, som den er os forelagt, i Haab om, at den maa kunne blive noget forandret til 3die Behandling, hvad det ærede Udvalg jo allerbedst kan sørge for, og hvad jeg håaber, at det ogsaa vil finde rigtigt. Jeg kan nemlig ikke indsee, at det er rigtigt at gaae ind paa det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 2; thi ved dette Forslag afleverer vi Skovene deels til fri Hugst og deels som Fredskove, og tillige give vi Regjeringen gjennem Finantsministeren Nødvendighed til at sælge enten ved Auction eller underhaanden. Naar man

hidtil meget strengt har overholdt, at alle Statens Eiendomme skulle sælges ved offentlig Auction, saa troer jeg, at man deri har gjort Ret, og at det vilde være urigtigt nu at komme tilbage derfra og overlade Regjeringen at sælge underhaanden. Jeg anseer det for saa rigtigt at sælge ved Auction, at jeg endog, naar det kunde hjælpe noget, vilde stemme mod den Nødvendighed, som den ærede Finantsminister har til efter afholdt Auction at sælge underhaanden, naar han finder det rigtigt. Den for Statskassen fordeeltigste Maade og den Maade, som tillige vil bringe de fleste Kjøbere, er efter min Mening den, at man stiller Eiendommene til Auction til ubetinget Bortsalg, saaledes at det høieste Bud bliver antaget, forudsat at det naaer den Pris, som Ministeriet afgiver forseglet Brev om paa Auctionsstedet. Der er Mange, der kunde have lyst til at købe en saadan Eiendom, som, naar de boe meget langt fra Salgsstedet, neppe vilde indlade sig paa flere Reiser derhen med Uvisshed om, hvorvidt den bliver solgt eller ikke. — Det ærede Medlem fra Fredericia (Gad) staaer naturligtviis i mange Henseender paa samme Fod som jeg, men i andre er jeg ganske vist uenig med ham. Jeg kan saaledes ikke troe, at vi for det Første, inden Bidskaben naaer længere frem, vilde være istand til paa nogen hensigtsmæssig Maade at flytte Skovene. Det vilde jo være overordentlig behageligt, fordeeltigt og smukt, om man kunde tage vore delige Bøge, som groe paa hyppelig Jord, og faae dem til at groe paa et andet Sted, hvor Jorden ikke var saa god; man kan naturligtviis flytte selv de største Træer, men jeg troer ikke, at det vil betale sig. Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem, naar han siger, at Staten ikke gjør Nogen Uret, naar den sælger sine Skove til ubetinget Medhugning; thi det, Staten selv gjør, bør den dog billigtviis ligeledes tillade Private. Derfom Forslaget under Nr. 2 falder bort, bliver jo Forslaget under Nr. 1 usødvendigt; ellers skulde jeg ganske vist stemme for det, da det ganske vist er en Forbedring af Forslaget under Nr. 2. Men jeg gjentager, at, som Sagen staaer for mig, skal jeg stemme for Udvalgets Indstilling i Haab om, som sagt, at faae no-